

Thơ Bốn Câu

EM ĐI PHỐ VẮNG

Em đi phố vắng về tiêu sơ
Hỏi nắng im lìm nắng có mơ?
Khuất lối chim xa tìm cánh gió
Anh về nẻo mộng bước chơ vơ!

TÌNH NAO

Man mác tà huy ánh mắt hiền
Ngậm ngùi gót ngọc bóng thuyền duyên
Chia tay chưa nắm sao lưu luyến?
Mà hỏi tình nao sao đảo điên?

THẤY CHƠI VƠI

Chưa tới thu về sao lá rơi?
Chắc lòng ta bỗng thấy chơi vơi?
Đò ngang bến nước tim rung động
Hồn lá thu buồn rơi khắp nơi

CÀNG BUỒN

Nắng úa tình xưa buồn cũng buồn
Càng buồn, em tiếng nhẹ hơn chuông!
Ngân vang vắng vắng hồn anh đó
Trợn kiếp trần ai ai nữ buông

THUYỀN CHỜ TÌNH SI

Mây trắng lưng trời bay tới đâu?
Chiều tàn sương rụng, phải dòng ngâu?
Lững trôi thuyền chờ tình si nặng
Chẳng trác không bằng, kệ, bốn câu!

TA MUỐN SAY

Thứ bảy mưa bay cứ suốt ngày
Nỉ non, sốt mướt tận chiều nay
Mưa thêm một bữa làm chi nữa?
Nhớ bạn ly đầy ta muốn say!

Nam Thảo

